

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 32.

Indult Bétsből, Kedden, Április' 20-dikán, 1830.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Jan. 5-dikén költ kegyelmes végzése által Mgs és Fő Tiszt. Henne Ferentz Urat, a' Károlyfejérvári Fő Káptalannak Nagy Prépostját Dulcinai választott Püspökké minden taksa fizetés nélkül, kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. K. Felsége Mártz. 13-dikán költ kegyelmes végzésében méltóztatott Mgs Markovits Pál Urat, a' Pesti Kir. Univerzitasban a' természeti törvényeknek volt's nyugodalomra botsátott Professorát Királyi Tanátsossá, minden taksa-fizetés nélkül, kegyelmesen kinevezni.

T ö r ö k O r s z á g.

(Folytatása a' Szerbiai tudósításoknak) Az Adókról szólván, monda Milos a' többek között: Eddig a' Nemzet sokféle adót fizetett különböző nevek alatt; az adókat nem csak a' Porta, hanem a' Vezérek is tetszések szerint felemelhették; ezentúl mind ezen különbözőféle adók egy summába egyesítettek, melly évenként „meghatározott Adó” név alatt fizettetik a' Portának, és azt feljebb vinni soha szabad nem léssen. A' Törököknek privat vagy magános-birtokaik, p. o. a' házak, kertek, 's a' t. egész Szerbiában megvásároltatnak; azokért pedig, mellyek a' Nagy Úrei p. o. a' Mukataák, Sia-

metek, Sipahilukok 's a' t. évenként egy bizonyos adó fizettetik, melly a' Meghatározandó Adóval egy summába olvasztatik. — Előterjesztette továbbá Milos a' Nemzetnek nyereségét a' — Törököknek önnkényje alól kivett — Sajátnak sérthetlenné lett szentségében, a' Kereskedésnek és miv-szorgalomnak felvirágozásában, az Oskolának, Könyvnyomtató műhelyeknek, Kórházaknak szabados felállításában, 's a' t. Itt szerentsét kívánt Milos a' Nemzetnek, e' régolta óhajtott jussoknak és szabadságoknak megnyeréséhez, és jelentette a' Gyűlésnek, hogy a' Konstantzina-polyban lévő Követségnek a' szükséges Instructiók megadattak a' még elintézetlen Pontoknak illendő elvégezésére a' fényes Portával. Ő azért hívta egybe a' Nemzetnek Képviseleit, hogy a' Nagy Urnak Hatti-Sherifjét nékiek megadná, és egyszersmind a' belső Igazgatásnak organizálására őket meghívna. Kifejtette mik légyenek egy Igazgatószéknek kötelességei a' Nemzethez, és a' Nemzetnek viszont az Igazgatószékhez; és — példákat hordván fel a' Historiából, mimódon és miokból vesztették légyen el sok, Századokig fenn állott Statusok, a' szabadságot — mind egyiknek, de különösen az Igazgatószéknek, forrón ajánlotta a' nyert szabadságoknak hü megőrzését a' késő maradéokra. Minthogy az ember a' meglege-

désnek és boldogságnak egy pillanatjában könnyen felejtí a' sok éveknek szenvedéseit, intette a' Nemzetet, hogy az elfajulástól magát megóvján, a' pallérozott világ és a' Pártfogó (Orosz) Császár méltó várakozásinak megfelelni igyekezék. — Annakutánna magáról kezdett szóllani és igazgatásáról, és monda a' többek között: „Eddig egyedül rajtam feküdt az Igazgatásnak egész terhe. Minden törekedéseim oda tzeloztak a' közelebbi 14 esztendőknél lefolyása alatt, hogy a' Nemzetnek felséges Pártfogója (az Orosz Császár) várakozásainak elég tétessék; egyedül való út vala ennek elérésére a' belső tsendes viselet és engedelmesség a' fényes Portához — e' volt az akarata és nyilvánóságos parantsolatja a' mi nagy lelkű Császári Védelmezőnknek is. Sokan Polgártársaim között balra esmértek engemet; mindenkorl iparkodásaimat, mellyekkel a' Nemzetet a' reánk nézve egyedül idvességés és a' kívánt tzelhoz egyedül vivő útnak követésére ösztönöztem, Hatalmaskodásra, és rendeléseimet — hogy a' Nemzeti Kassaiban pénz maradjon, melly a' mai napokban annyira szükséges — telhetetlen fösvenységre magyarázták; Tyrannusnak és a' hazafiak vére után szomjúzó Fenevadnak kiáltottak. Vérzett a' szívem, hogy Polgár társaim így félre esmérnek, midön bizodalmat és szeretetet érdemlek vala tőlök; de feltételemben tántoríthatatlan maradék, hogy Hazámat valahára tzelhoz jutni láthassam. A' háborúságoknak szerzőit és a' köz jónak ellenségeit a' mulhatatlan szükség szerént, szorosán megbüntettem. *) De legkevésb-

*) Milos kéntelen volt már a' másik Nemzeti Gyűlésben is, Jan. 17-dikén 1827, a' telhetetlen fösvenységnek és kegyetlenségnek szemrehányása alól menteni magát.

bé sem kételkedem, hogy közöttetek, Szerbusok! volna tsak egyetlenegy is a' ki tulajdon fíját halálra ne ítélné, ha meg lenne róla győzettelve, hogy a' drága hazának vesztére és romlására törekedik. E' lett volna pedig bizonyosan a' következése (t. i. a' Haza romlása) mind azon sok öszveesküvéseknek, mellyeket fájdalom, a' feljebbi esztendőkben értünk; a' Nagy Úrhoz való engedelmességnek által hágása, elegendő ok lett volna a' megígért Privilegiumoknak megtagadására és a' mi nagy lelkű Császári Pártfogónknak igazságos okot adott volna, hogy bennünket mint méltatlankat és háládatlanokat megutálván magunkra elhagyjon. Nem uralkodni szeretésből tehát, hanem a' közjónak, és drága hazánk boldogságának szeretetéből és gondjából vettem magamnak a' fő hatalmat. Az adókról a' jövedelmekről és költségekről mindenkor illendő és lelki esmeretes számadások vitettek; a' Nemzet megfogja látni, hogy én az Övét jó lélekkel igazgattam. Takarékoság által több milliomokat megkíméltem, mellyek a' Nemzeti Kasszában kész pénzben állanak a' Számadásokkal egyetemben.“ — Midön továbbá a' Nemzetnek benne helyeztetett bizodalmat, és legnagyobb részének hozzája való ragaszkodását, szíves kifejezésekkel megköszönné, szólla ismét: „Elértük az óhajtott tzel; a' Nemzet és a' Haza boldogok. Most az ideje, hogy a' kik eddig engemet nem esmértek, lássák, hogy minden tselekedeteimet egyedül a' Hazának és köz jónak szeretete vezérlette. Midön annakokáért én, a' Ti választástokról, és arról az esküvésről, mellyet nékem a' Nemzet az örök szeghetetlen hívségre letett és több ízben megújított önként le mondok: megszóllítatlan és önn indulásomból letészem hivatalomat a' ti kezeitekbe. Válaszszatok, Ba-

rátim! a' Hazának egy más fejedelmet, választások a' legjobbat és a' legalkalmasabbat és organizáljátok az Igazgatást. Jelentsétek meg annakutánna Végezéseiteket a' Konstantzinápolyban lévő Nemzeti Követségnek, hogy azokat a' fényes Porta megerősítse. En mindenkor kész vagyok szíves tanácsommal segítsétekre. ... Itt a' beszédet félben szakasztotta a' Gyűlés, felkiáltván az utolsó szavaknál: Atyánk! Szabadítója a' Hazának! Mi nem akarunk semmi más Választásról hallani! Téged választott ki az Isten a' Haza Szabadítójává, mi mindnyájan, az egész Nemzet, fiai vagyunk! Éljen Milos! Éljen a' mi Fejedelmünk és az ő familiája! Önként esküdött a' Nemzet néked hívséget! Ezt a' szent esküvést mi most megújítjuk a' Nemzetnek és maradékunknak nevében! Végezd el munkádat, a' mit kezdettél, Organizáld, szedd rendszerbe az Igazgatást, a' mint Tenéked legjobbnak látszik! Néked köszön a' Nemzet mindent — a' Te rendelkezéseid nekünk szent törvények! Ki az, a' ki a' Te általad szerzett Jussokat és szabadságokat jobban megőrizhetné mint Te? 's a' t. 's a' t. — Milos több ízben próbálta szavát fel emelni, de megilletődvén szívében az ezer szavaknak örömkialtozásaira, nem tudott szólni. A' népsokaságnak örvendező kiáltásai között tért meg Palotájába. Ekkor a' Képviselek, a' Papság és a' Tisztviselők felmenének a' Főtörvényszék házába, a' hol egy e' végre kinevezett Biztosság három Aktákat írásba tett. Az első, Milos Obrenovits Fejedelemhez vagyon intézve, mellyben ötöt a' Nemzet Haza Atyjának nevezi, és mint Uralkodó Szerbiai Fejedelmet elesméri, és a' szeghetetlen hívségnek esküvését mind neki mind törvényes maradékainak, megújítja. — A' második, egy Köszönő Fel-

írás a' Nagy Úrhoz, azzal az alázatos kéressel, hogy Milos Obrenovits Urat, mint Szerbiának uralkodó Fejedelmét, és törvényes maradékait mint ezen méltóságnak örökösit, a' Nemzetnek örökre változhatatlan végezéseirent, elesmérni és kegyelmesen megerősíteni méltóztassék. — A' harmadik hasonlóan Köszönő Felírás a' Szerbiát védelmező Nagylelkű Monarchához. — E' három Akták felolvastatván egy akarattal elfogadtattak, és 3 e' végre el készített Pergamen-levéltre leírattatván, a' jelenlévőktől sorban egymásután aláíratattak, és megpetséltettek. Mindegyik levélen, közel 1000 aláírás és petsét vagyon. Készen lévén a' munka 8-dikban, másnap meghívta a' Gyűlés a' Fejedelmet a' Templomba, a' hol mind a' három Akták kezébe adatattak. A' Gyűlés itt megújította az esküvést a' Fejedelemnek hívségére, a' Nemzet nevében; mellyet a' Fejedelem hasonlóval visszonzott a' Nemzethez. A' Papság egy Téged Istent éneklett. A' Szabátsi Püspök Gerasimos egy beszédet tartott, de a' melly — minthogy ő Görög lévén a' Szerbus nyelvben járatlan — el is maradhatott volna *); el-

*) A' Görög Püspökök, kik, valamint a' Török tiszték, Konstantzinápolyból küldetnek Szerbiába, már tsak ezért sem szívetnek az Országban. — Szent Sava és Dusán István Konstantzinápolytól független Egyházat fundáltak hajdan Szerbiában; de Arsenius Patriarkának kivándorlásával 1690-ben a' Szerbiai Egyháznak függetlensége elveszett. Ez időtől fogva Konstantzinápolyból küldenek Görög Püspököket a' Szerbusoknak; de a' kik, a' hivatalt tsak prebendának nézven, az Egyház fiaiának lelki üdvösségével keveset gondolnak, és nyelveket megtanulni

lenben a' Szabátsi fő Papnak szív indító beszéde a' Gyűlésnek legnagyobb részével örömkönnyeket hullattatott. — Így végeződék a' tzerimoniának innepe. — Midőn a' Fejedelem az oszlófelben lévő Gyűlésnek a' bútsú köszöntéseket adná az elváláskor, így szóllott a' többek között: „Ámbár ti mindnyájan világos bizonyosságait adtátok több ízben a' Haza szeretetnek, megérdemli mindazáltal a' Virtusnak egy példája; mellyet nem régiben Mility Jovanovits nekünk mindnyájunknak adott, hogy közönségesen esmeretessé tétessék. (Itt megmutatta a' Fejedelem Jovanovitsot, a' ki mintegy 50 esztendős közönséges paraszt Vrbovatzból, a' Szendrői Kerületből) Ennek az embernek egyetlenegy fija van, a' ki ez előtt 5 esztendővel két más fiatal pajtásaival egy idegent megölt és a' Moravába vetett. A' megöletettnek vagyonát a' gyilkosok egymás között felosztották; a' Mility fijának 18 Piaster jutott és egy pár pisztoly. A' fiú elásta a' pénzt és a' fegyvert, hogy az Atyjától kérdőre ne vonattassék. Az egyik,

pajtásai között tsakhamar megholt; a másik belefutott a' Moravába. A' dolog titokban maradt, mellyet egyedül az életben maradt harmadik gyilkos a' Mility fija tudott. Minekutánna több esztendők eltöltek, és a' megöletett se nem kerestetnék se nem találtatnék, a' két gyilkos pajtások is elholtak, előkeresi a' fiú az elásott pénzt és fegyvert — és, az Atyjától szoros kérdőre vonatztatván, kivallja a' titkot. Ámbár a' mint mondám, a' pusztá gyanakodásnak is nyilvánosságos volna a' lehetetlensége, az Atya mindazáltal egy pillantásig sem kétségeskedett, mi tévő legyen. Megkötözte a' gyilkost *) és a' törvényszékhez vitte reszkető szavakkal: „Ez, az én fiam; egyetlenegy gyermekem. Mi mindnyájan hívséget esküdtünk a' Fejedelemnek, és hogy magunk között a' gonosztévőt meg nem szenvedjük. Az én fiam, gyilkos — ítéljétek meg, a' mint az igazság kívánja!“ — Ennek a' virtuos Atyának, eltévelyedett fija életét oda ajándékoztam.— “ (A' Mility fija Simeon, igen ifjú alig 22 esztendős.)

restellik. A' Görög Püspökök hajdan mindég a' Törökökkel tartottak, gazdag öltözetben kardosan és Püspök Páltzával lovagoltak fel's alá, és sokra menő Dimnitzájokból (Füstpénz, Kémény adó) — mint most is — gond nélkül éltek. A' régi Nemzeti gyűlölség, mellyel a' Szerbusok a' Görögökhöz viseltettek, ez által még inkább nevedett. A' minap elakarták változtatni a' Dimnitzát, egy bizonyos állandó fizetéssel; de nem lehetett reá menni. Egyéb aránt a' Papság alatta áll a' Világi törvényszékeknek és a' Pópákat's Barátokat, ha bűnösök, széltire megpáltazzák.

*) Ez a' történet emlékezteti az embert egymásira 1816-ból. Öszveesküdtek t. i. akkor a' Nemzeti Cancellariának Elölülője Belgrádban, Moler Péter és a' Metropolita Niksits — Milos ellen, és egyetértésbe léptek a' Belgrádi Basával. Ezzel elhitették, mint szintén a' Török Nagy Vezérrel is, hogy a' népet lefegyverkeztetni nem valami nehéz dolog lenne. De, másképpen történt. Az öszvegyülekezett Tanácsban Belgrádban megfogták a' Knezek a' Cancellariust, és megkötözték. Kimondták reá a' halálos ítéletet, és a' Basa maga kéntelen volt azt végre hajtatni. Niksits megöletett Szabátsban.

N a g y B r i t a n n i a.

London April. 3-kán. Leopold Szász-Koburgi Hertzeg a' f. H. 5-dikén elútazott Frantzia Országba, és onnét hihetően Német Országba is elmegyén kevés időre; de minekelötte Görög-Országba végképpen elútazna, vissza jö még egyszer Angliába. — A' Külső Ministernél ma délután Kabinét gyűlést tartott, mellyen a' Lord Cancellarius, Hg Wellington, Gróf Bathurst, Gróf Aberdeen, Gróf Rosslyn, Lord Ellenborough, Viscounte Melville, a' Kintstár Cancellarius, Peel, Murray, és Herries Urak jelen valának. —

A' Globe és több más Londoni Újságlevelék azt beszéllik, hogy a' Ministerium megtiltotta a' Hajóknak, hogy (az Algiri Expeditionban) a' Frantzia Igazgatószéknél szolgálatot vállaljanak. A' Courier ennek az alaptalan, a' mint nevezi, hírnek ellene mond. — Ellene mond továbbá a' Courier a' Királynak terhes megbetegedéséről elterjesztett híreknek is, mellyekre Ő Felségének egy gyenge változása (de a' melly csak hamar elmúlt) szolgáltatott okot.

A' Kintstartó Hivatal a' Londoni Börzében kihirdettette, hogy az Igazgatószék a' 4 proCentes Stoks nevű Status Obligatioknak Interestét 4-edfélre leakarja szállítani. Ennél fogva, új Stock fog ki adattatni, mellynek intereste évenként 5 f. sterl. és 10 Shill. lesz. A' 4 proCentes Stockok birtokosai a' folyó esztendőben befogják tserélni régi Obligatioikat az újakkal, és a' jövő 1831 esztendőben nem négy, hanem csak negyedfél ProCent Interest kapnak. Azoknak, a' kiknek a' tseré nem fogna tetszeni, a' Tőke felmondatik, és a' Parlament által meghatározandó módon és időben visszafizettetik. — A' leszállított

interesű 4 proCentes (hajdan 5 proCentes) Stockoknak tőkesummája 156,000,000 f. st.; és a' Kintstár ezen Finantziai rendszabás által évenként mintegy 780,000 f. sterlinget kíméll meg elfogott Interestben.

A' Courier April. 2-káról, így szól: „A' Párisi Liberalis Újságlevelék bizonyoznak rajta, hogy a' Britanniai Kabinét az Algiri Expeditionnak akadályokat akarna útjába vetni. Ha ezen állítás azt akarja jelenteni, hogy Nagy Britannia bele akar a' dologba avatkozni, és akadályoztatni szándékozik Frantzia Országot, megbántott betsületének vagy szenvedő kereskedésének tekintetéből fegyveres elégtételt venni vagy hadat folytatni: úgy ennél izetlenebb 's alaptalanabb dolog gondolni sem lehet. Frantzia Orzágnak jussa, és minden bizonyal ereje is vagyon, magának elégtételt kívánni 's venni. És ha a' dolog ebben határozódik, úgy az idegen beavatkozásról szó sem lehet. Tudjuk, hogy több ízben emlegettetett, hogy a' Frantzia kikötőkben készülő Expeditionnak nem egyedül e' volna a' tzelja. Beszélték nevezetesen, hogy ennek a' tovább fészek várnak állandó elfoglalása az Expeditionnak planumában benne vagyon; és hogy annak felette még más — Politikai és kereskedési tekintetben igen fontos — következéseket is fogna az Expedition szülni. Mi nem tudjuk, mitsoda alapon épülnek ezen gyanítások, 's annál fogva azoknak helyes vagy nem helyes voltáról nem ítélnünk; de a' nyilván való, hogy ha az Expeditionnak eredeti és kinyilatkoztatott tzelja eképpen megszélesítettik, a' dolognak is szükségképpen új szempontból kell nézettetnie. Attól azonban legkevésbé sem tartunk, mintha valami történt volna, vagy tzelban volna, a' mi a' két Kabinétoknak szép egyetértését megháboríthatná.“ —

A Katholikusoknak száma Angliában és Skotziában most két milliommra tétetik. Londonban magában 180,000-en vannak, és így többen mint Rómában; Glasgowban 80,000-en Manchesterben 60,000-en 's a't. Lancaster Megye majde egészen tsupa Katholikus. Leicesterben ez előtt 15 esztendővel tsak két Katholikus Háznép volt, most ezernél többen vagynak.

London környékén April. 1 napján 5—4 lábnyi magasságú hó esett.

Frantzia Ország.

Páris April. 10-kén. Villele Úr Husvét Hétfőjén (April. 12-kén) elfogja hagyni a' Fő várost és visszatér Toulouseba. — A' Ministerium, a' mint látszik, elhatározta magában, hogy a' Követek Kamaráját eloszlassa, és a' Megyékkel új Követeket választasson. Ezért történt a' sok Fő Ispányoknak letétele és általhelyeztetése. A' Gazette jó reménységben vagyon, hogy az új Választásban a' Royalismus a' többséget megnyeri. — Egyébaránt újra per támadt a' Gazette és Quotidienne között, az elosztatásnak ideje felett; minthogy a' Gazette azt minél hamarabb óhajtja, ellenben a' Quotidienne e' kétséges következésű lépést, minél későbbre halasztani kívánja.

Leopold Hertzeg April. 7-dikén Párisba megérkezett. Tsupán két Titoknokok kísérik a' Kir. Hertzeget, egy Anglus és egy Görög. Ez utolsót igen tanult embernek mondják lenni. Orleans Hertzeg, Görög Országának jövendőbeli Fejedelmét, tsak hamar megérkezése után meglátogatta. A' történet úgy hozta magával, hogy a' Hertzeg ugyan azon Palotában lakjék, a' hol Ennard Úr lakik t. i. az úgy nevezett

Hertzegek Palotájában a' Richelieu útszában.

Michaud Úr a' Keresztes Háborúk Historiájának esméretes Írója, és a' Quotidiennének egyik Fő Írója April. 3-kán Keleti útjára (Konstántzinápolyon keresztül Jerusalembé) elindult.

Toulon, Márt. 31-kén. Egy könnyű hajó, mellyet a' Tengeri Főtiszt az Afrikai partoknak megvizsgálására kiküldött, a' Torre Chica tájékát úgy festi, mint a' legjobb kiszálló helyet 10,000 embernek. Az Africaine nevű Goelette most újra elküldtetett egy tudós Tengeritiszttel, a' ki a' partokat még szorosabban megvizsgálja; de a' mit, hogy az Algiri Batteriák észre ne vegyék, éjtszakánként kell néki tsinálni. — Lyonban Barakokat (fa házatskákat) építenek az Expeditio számára, mellyeknek gerendáit számokkal jegyzik meg, hogy hirtelen és könnyen szeljel lehessen szedni, és ismét öszverakni.

Egy hajdani Hajóstiszt Toulonból April. 1 napjáról (a' Temps nevű Journalban) így ír: „Én nem vagyok tüzes barátja az Expeditiónak, minthogy annak okait eléggé nem esmerem, és politikai következéseit gyanítani nem tudom; de annak tsalhatatlan sikeréről nem kételkedhetem. Esmerem én az embereket a' kikkel katonáinknak dolgok léssen, egy sátorban laktam velek, és láttam őket hartzolni. Ezeket nem lehet úgy nézni, mint az Egyiptomi Mamelukokat, mint a' Kaukazusról származott szemén szedett népet; inkább hasonlít vitézségek és erejek az Arabsokéhoz. Merem állítani, hogy a' Frantzia gyalogság hamar készen lesz velek. Reájok nézve elég, egy négyszeget formálni, lovassaiknak számától és lármájától megijjedni, és tsupán a' bizonyos beérésnél

adni reájok tüzet. Az első napon bizonyosan megpróbálják akadályoztatni a' kiszállást, de két vagy három hijjában való próbák után vissza futnak a' pusztákba, vagy ha mutatják is magokat, csak távolról mutatják. — Az Expeditionban részes Regementeknek száma tudva vagyon; ezekkel meglehetne nem csak Algirt, hanem az egész éjszaki Áfrikát hódoltatni. A' tábori és ostrom-készületek rettenetesek. Hajóra ültíz Kompania Ostromló Artilléria, 4 Kompania Hartz-Artilléria, 1 Kompania Hídmíves, 1 Kompania Nyitó (Ouvriers), 4 Kompania Hajós Artilléria, és 600 Ingenieur; a' Materiale hasonló gazdag. Öt vagy hat milliom Kilogramma Puskaport, 80—100 ezer ágyúgolyóbist, 500 Congreve-Gyújtó-rakétát 's a' t. visznek magokkal. Négy Bombahányó Hajó megy, mindenik 1500 golyóbissal. Ezzel tetemes pusztítást lehet tenni, úgy hogy a' rabló fészekben még csak egy kö se marad a' másikon, a' mit különben is a' Száraz felől tsupán egy köfal oltalmaz és egy víztől üres árok kerít körül. — A' legnagyobb nehézség e' szerént tsupán a' kiszállásban vagyon. De ebben az évszakasban a' szelek rendszeren kedvezők, és bár melly lassúsággal eshetik is meg ennyi embernek és készületeknek a' szárazra való kiszállítása; mindazáltal, az Egészet tekintvén, bátran fel lehet venni, hogy a' Pusztának Barbarusai a' miéinknek kiszállását nem fogják megakadályoztathatni. Ha csak egyetlenegy Regement kiszállott és kiállott is, a' többi azután magától megy. Egynehány az új Artilleria-Systema szerént készült szekeres ágyúk a' Maurosokat tiszteletben és illendő távolságban fogják tartani. A' Hajós Seregek készületei olyanok, hogy ehez hasonló rettenetes erő soha a' Frantzia Kikötőkből ki nem ment. Nem volt ilyen az Egyipto-

mi Expedition sem. Hajós Seregünk soha ilyen szép és jól kitanult nem volt. Innen kell meg ítélni, hogy az Expeditionnak szerentsétlen kiütése hihető e', lehetséges e'? Ma már szégyen nélkül vissza lépni nem lehet. Algirnak rekesztve tartása sok pénzében és emberében vagyon már Frantzia Országának. Ennek végének kell lenni. A' Dey és az Anglusok kikatzagnának, ha most is elsőben békeajánlást tennénk a' tolvaj fejedelmetskének. Itéletem szerént Algir nem érdemli azt a' tisztességet, hogy (az Ostromlás végett) futó árkokat nyissunk. Seregeink mihelyt a' várhoz oda érkeznek, egy éjtszaka felüthetnek egynehány batteriát fővény'sákoktól fedezve, és nap feljöttével elkezdvén a' tüzelést, csak hamar törést lönek a' falakon. A' honnyi Maurusok, kiket most a' katonaság elnyomva tart, elsőben is aligha azokra nem támadnának, kik az Ostromot kiakarnák állani. A' Muzulmán népek különben is csak akkor oltalmazák magokat elkeseredéssel, midőn magokat környül vétetve lenni látják. Ők egyedül magokért hartzolnak, és ha a' várost a' miéink csak egy oldalról támadják meg, könnyen megeshetik, hogy a' Maurusok csak addig hartzolnak, míg a' nyitva hagyatott úton bátorságosan hátra vonulhatnak. Algir környéke egészséges, nints ott rekkenő meleg; mert a' déli szél minekelötte oda jutna az örök hóval fedett tetején az Atlásnak már meghívesült. Azonkivül, a' gyenge tengeri szelek az Atmosphaerát naponként megfrissítik. Uralkodó döngyavalyák nintsenek, és a' pestist nem is esmernék, ha Egyiptomból néha oda nem vinnék. Félni nints mitől, és a' tengeri tolvajokkal kevés napok alatt készen lehet lenni. — De mi történik akkor; midőn Algir már el lészen foglalva? E' nagy kérdést nem merem fejtegetni.“

N á p o l y O r s z á g.

Ő Felsége a' Bavariai Király Márt. 25 kén estve Nápolyba megérkezett, de másnap reggel elhagyta a' várost és Ischia Szigetébe általhajókázott, a' hová délutáni 4-edfél órakor érkezék. Lakását a' Király a' Szigetnek Lacco nevű falujában vette Siani Tamás Úrnak házában.

S p a n y o l O r s z á g.

A' Király az úgy nevezett Szoknya-törvényt (Lex Salia) melly által az Aszszonyok a' Thronusból kirekesztettek, eltörlötte. — A' Drapeau Blanc itt ezt a' jegyzést teszi: „V Filep, midőn Király lett, bévitte Spanyol Országba a' Salia Törvényt, melly az Aszszonyokat a' Királyságtól elzárja. A' Cortesek ezt az V Fileptől bevitt újítást eltörlötték, és a' Monarchiának régi törvényét, melly szerént férjfi örökös nem lévén, az Aszszony ágra száll a' Korona — visszaállították. Ő Katholikus Felsége most ki hirdettette, hogy ezt a' Cortesek idejében hozott Végezést megerősíti.

Ő Szitziliai Felségeknek elú tazása Madridból Párisba, Aprilis 14 vagy 15-dik napjára vagyon meghatározva.

P á p a B i r t o k a.

A' Kardinálisok Collegiumának Dekánja Giulio Maria della Soma glia Ő Eminentziája April. 2-kán Rómában megholt. Született Piacenzában 1742-ben, Kardinális süveget nyert VI Pius-tól 1795-ben.

M a g y a r O r s z á g

Adonyból (Fejér Várm.) Igen szomorú esett érte ezen mezővárosnak némelly lakosait April. 5-dikán. A' szőlőhegyen dolgozó munkások közül midőn ez nap délután 30-an egy ladikon haza akartak jönni, a' nagyon megterhelt hajó, mellyben három zsák gabona és két akó bor is volt, beletsapván abba a' víz, elsüllyedt. Szerentsére egy más ladik jött utánna, melly ámbár maga is meg volt terhelve, tizenhármát a' veszedelemből kihú zhatott és felvett, a' kik közül 11-en orvosi segedelem által életre hozattak, és ketten halva maradtak. E' szerént 19-en vesztették el ezen szerentsétlenség által életüket; kik közül 7-en feleséges emberek, 's 4-en aszszonyok lévén, utánnok 19 hátra hagyott felneveletlen árvák sírá nkoznak ví gasztalás nélkül! öten nőtelen legények és hárman hajadon leányok voltak. — Óhajtjuk hogy legyenek, 's reményljük is, lesznek a' jótételben gyönyörködő birtokos Hazafjak között, a' kiknek az Isteni gondviselés abba módot adván, ezen szerentsétlen árváknak ügyöket mint gyámatyák Keresztyéni ember-szeretéből felfogják.

A' pénz folyamat Április' 19-dikén;
közép árr:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	1021/2
Az 1820-béli sorsosok,	185 4/5
Az 1821-béli hasonlók,	140 3/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 68 for. keltek, mind Conv.	
A' Bank-Aktziák keltek 1371 3/10 for. ton, Conv. Pénzben.	